Дослідів зливи. Каскади думок.
Експериментів напружений крок.
Ось Феофанія. Ген там Дубна.
В криниці пізнання не бачу я дна!
Та голос підношу за бомбардування
Ядра таємниці! Хай тихе світання
Розчепиться криком хитрющого кварка!
Хоч сумнів, як ворон, нав'язливо карка:
Навіщо? Для бомби?! Навіщо? Для муки?!
Чого ж Оппенгеймер заламував руки?!
Чи ж фізики атомних псів розпустили?
Та в Хіросімі згоріли й могили!
Як совість народів звелася з золи,
Чи ж фізики атомних псів відтягли?!
Намордник на бомбу! Скигління біди!
Вже атомний лайнер хрускоче льоди!
А в тиші стозвукій на всі голоси
Виють і виють атомні пси...
Крізь виверти мозку й фашистську грізьбу
Над вченим хай сяє моральне табу:
Жодного грама науки для зла.
Добро хай осяює мудрість чола,
Хай воля пізнання розгортуе дії,
Хай совість весніє, хай світ молодіє,
Хай вітер зеленим своїм язиком
Підтверджує серця весняний закон:
Жити. Творити. Світ берегти.
Світити людині на цілі світи.
Холонуть зірки. Але чуйно і зірко
Лиш ти не холонь-бо, людинонько-зірко!